Ζωή στην Εκκλησία (Άγιος Ιωάννης Κρονστάνδης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Οκτωβρίου, 2023

Ζωὴ σὲ ἀδιάλειπτη ἕνωση μὲ τὴν Ἐκκλησία. Πόσο ἀπαραίτητο εἶναι ν' ἀνήκει ὁ ἄνθρωπος στὴ Μία, Ἁγία, Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία.

Πρέπει ὁπωσδήποτε ν' ἀνήκουμε στὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία, Κεφαλὴ τῆς ὁποίας εἶναι ὁ παντοδύναμος Κύριος, ὁ ἄρχοντας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ βασιλεία Του, πού **μάχεται μὲ τὶς ἀρχές, μὲ τὶς ἐξουσίες καὶ τοὺς κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, μὲ τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας** «ἐν τοῖς ἐπουρανίοις». Συνθέτουν κι αὐτὰ ἕνα ὀργανωμένο βασίλειο καὶ **πολεμοῦν τὸν ἄνθρωπο μ' ἕναν ἰδιαίτερα ἐμπειρο, πανοῦργο, καλογυμνασμένο καὶ πανίσχυρο στρατό, ἀφοῦ πρῶτα μελετήσουν ὅλα τὰ πάθη καὶ τὶς ροπές του.**

Στὸν πόλεμο αὐτὸν κανένας ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ ν' ἀγωνιστεῖ ἀπὸ μόνος του. Οἱ μεγάλες, μὴ ὀρθόδοξες κοινότητες, δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτα χωρὶς τὴν Κεφαλὴ -τὸν Χριστό. Δὲν μποροῦν νὰ νικήσουν αὐτοὺς τοὺς παμπόνηρους καὶ ἄγρυπνους ἐχθροὺς πού εἶναι πανεπιστήμονες στὸν πόλεμο αὐτόν.

Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ διαθέτουν τὴν ἀπαραίτητη καὶ πανίσχυρη βοήθεια ἀπὸ τὸν οὐρανό, ἀπὸ τὸν Θεό. Ἔχουν ὡς συμμάχους τοὺς ἁγίους στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ πού κατατρόπωσαν τοὺς ἐχθρούς τῆς σωτηρίας μὲ τὴ δύναμη τῆς χάρης Του, ἔχουν τοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους, ἀλλά καὶ τὴ δύναμη τῆς προσευχῆς καὶ τῆς Θείας Κοινωνίας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀκριβῶς ἕνας ἄριστος βοηθὸς στὸν ἀγώνα ἐναντίον τῶν ὁρατῶν καὶ ἀόρατων ἐχθρῶν. Εἶναι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία , στὴν ὁποία ἀνήκουμε μὲ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ. Οἱ **καθολικοὶ** ἐπινόησαν καινούργια κεφαλὴ καὶ ὑποβίβασαν τὴν ἀληθινὴ Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Χριστό. Οἱ **λουθηρανοὶ** ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀπομακρύνθηκαν κι ἐμειναν ἀκέφαλοι. Τὸ ἴδιο κι οἱ **ἀγγλικανοί**. **Δὲν ὑπάρχει Ἐκκλησία σ' αὐτούς. Ὁ δεσμὸς μὲ τὴν Κεφαλὴ ἔσπασε. Δὲν ἔχουν βοήθεια ἄνωθεν.** Ἔτσι ὁ Βελίαρ τοὺς πολεμᾶ μ' ὅλες του τὶς δυνάμεις καὶ τὴν πανουργία του καὶ **τοὺς κρατάει σφιχτὰ στὴν πλάνη καὶ τὴν**

ἀπώλεια. Πλήθη μεγάλα ὁδηγοῦνται στὴ διαφθορὰ καὶ τὸν ὄλεθρο.

* * *

Ὅπως γνωρίζουμε, ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσίν» Του. Ἔτσι **ἔθεσε ἕνα δεσμὸ ἀνάμεσα σ' Ἐκεῖνον καὶ τὸ δημιούργημά Του. Ὁ ἄνθρωπος ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ διατηρήσει τὴν εὐλογημένη αὐτὴ ἕνωση μὲ ἀπόλυτη ὑποταγὴ στὸν Θεό, τὸ δημιουργό του, τηρώντας τὶς ἅγιες, σοφὲς καὶ ζωοποιὲς ἐντολές Του.**

Κορωνίδα τῶν ἐντολῶν Του ἦταν ἐκείνη πού τοῦ ἀπαγόρευε νὰ δοκιμάσει τόν καρπὸ τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. **Ἡ ἐντολὴ αὐτὴ στόχευε στὸ νὰ δυναμώσει τὴ θέλησή του καὶ νὰ τὴν ἐναρμονίσει μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ** . Μ' αὐτόν τὸν τρόπο τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ θὰ ἦταν ἕνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ἀκριβῶς τὸ θέλημα κάθε Προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδας εἶναι ἀκριβῶς ταυτόσημο μὲ τὸ θέλημα τῶν δύο ἄλλων Προσώπων. *«ἵνα πάντες ἓν ὦσι, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας»* (Ἰωάν. ιζ' 21).

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως, μὲ τὴν ἀνυπακοὴ καὶ τὴν αὐθάδειά του, ἔσπασε τὸ δεσμὸ αὐτὸ μὲ τὸν Θεὸ κι ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ κοντά Του, ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ζωή. Οἱ συνέπειες τῆς ἁμαρτίας ὅμως εἶναι θάνατος. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τότε ὑπόκειται στὴ φθορά, στὸν πρόσκαιρο καὶ τὸν αἰώνιο θάνατο, καθὼς καὶ σὲ ἀμέτρητες ἄλλες κι ὀδυνηρὲς συνέπειες-ἀρρώστιες, συμφορές, θλίψεις, διαφθορὰ καὶ κάθε εἶδος διαστροφῆς καὶ δουλείας στὴν ἁμαρτία.

Τὴ χαμένη ἕνωση μὲ τὸν Θεὸ δὲν μποροῦσε κανένας ἄλλος ν' ἀποκαταστήσει, παρὰ μόνο ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος, μὲ τὴν ἀμέτρητη ἀγαθότητα καὶ τὴ συγκατάβασή Του πρὸς τὸν πεσμένο ἄνθρωπο, τὴν ἀποκατέστησε μὲ τὸν πιὸ σοφὸ καὶ θαυμαστό τρόπο. Κι οἱ ἄξιοι κι ἐκλεκτοὶ ἄνθρωποι ἀξιοποίησαν τὴ σωτήρια ἀποκατάσταση πού μᾶς χάρισε.

Μὲ τί τρόπο κατορθώθηκε ἡ ἀποκατάσταση αὐτή; Μὲ τὸ ν' ἀναλάβει ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ τὴν ἀνθρώπινη φύση, χωρὶς ἁμαρτία, καὶ νὰ ἐκπληρώσει μὲ τὴ φύση αὐτὴ τή βουλή τοῦ Θεοῦ. Ἀνέλαβε πάνω Του τή δική μας κατάρα, ἔπαθε καὶ πέθανε γιά μᾶς, κατάργησε τὸ θάνατο μὲ τὴν ἀνάστασή Του ἐκ νεκρῶν. Ἔτσι χάρισε καὶ σὲ μᾶς τὴν ἀνάσταση, τὴν ἀθανασία. Ἵδρυσε στὴ γῆ τὴν Ἐκκλησία Του, μὲ κεφαλὴ της τὸν Ἴδιο καὶ καθοδηγητὴ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα.

Μέσα στὴν Ἐκκλησία χορήγησε ὅλα τὰ μέσα πού βοηθοῦν τὸν ἄνθρωπο ν'

ἀποκαταστήσει τὸν διαρραγέντα δεσμό του μὲ τὸν Θεό. Μᾶς ἔδωσε τὰ Μυστήρια, τὶς ἐντολές Του, τοὺς ποιμένες καὶ διδασκάλους. Μᾶς δώρισε τὸ Βάπτισμα, τὸ Χρίσμα, τὴ Μετάνοια, τὴ Θεία Εὐχαριστία καὶ τὸ λόγο Του.

Ὅποιος λοιπόν, θέλει νὰ ζήσει ἑνωμένος μὲ τὸν Θεὸ, πρέπει νὰ ἑνωθεῖ μὲ τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὴ μᾶς διδάσκει, αὐτὴ κατέχει τὰ ἅγια Μυστήρια πού μᾶς ὁδηγοῦν στὴν ἁγιότητα, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τότε εἶναι σίγουρο πώς θὰ σωθεῖ.

* * *

«Ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ κατ᾽ ἐμοῦ ἐστι, καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει» (Λουκ. ια᾽ 23). **Ὅποιος δὲν εἶναι μὲ τὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἐναντίον της. Ὅποιος δὲν ἔχει πίστη, εἶναι σὰ νὰ τὴν μάχεται. Ὅποιος δὲν ἐργάζεται τὰ ἔργα τῆς μετάνοιας καὶ τῶν ἀρετῶν, οὐσιαστικὰ στρέφεται ἐναντίον τῶν ἀρετῶν αὐτῶν.**

Δὲν εἶναι μικρὸ πράγμα νὰ λέγεται κάποιος χριστιανός. Ὁ χριστιανὸς πρέπει νὰ κάνει τὰ ἔργα καὶ νὰ τηρήσει τὶς ἐντολὲς πού θέσπισε ὁ Χριστός. Μᾶς εἶναι ἀπαραίτητη ἡ διαρκής μετάνοια, ἡ συνεχὴς ἐγρήγορση γιὰ νὰ διατηροῦμε τὴν ὀρθὴ πίστη, ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή, ἡ ἀδιάκοπη διόρθωση, ἡ βία στὸν ἑαυτό μας, ἡ προσπάθεια γιὰ τελείωση καὶ βέβαια ἀκατάπαυστος αὐτοέλεγχος.

Ἔτσι θὰ διαπιστώνουμε ἂν μένουμε σταθεροὶ στὴν πίστη, ἂν ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὴν πίστη μας, ἂν ἡ θέση μας εἶναι μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἂν ἐκκλησιαζόμαστε συχνά, ἂν ἀγαπᾶμε τὴν Ἐκκλησία, ἂν τηροῦμε τὰ κελεύσματά της ἤ τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ πού Ἐκείνη διακηρύττει.

Πρόσεξε τί μᾶς διδάσκει ὁ Χριστός. Ἔτσι θὰ διαπιστώσεις πώς ὅποιος δὲν θέλει νὰ ἐκκλησιάζεται, ἀλλ᾽ ἀντὶ γιὰ τὸ ναὸ τοῦ Θεοῦ συχνάζει στὰ θέατρα καὶ σὲ διάφορες κοσμικὲς συνάξεις, αὐτός περιφρονεῖ τὴν Ἐκκλησία καὶ δὲν εἶναι χριστιανός.

***

Ὁ Θεὸς ἑνώνεται μὲ τὸν πιστὸ χριστιανὸ μέσω τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς μιᾶς Ἐκκλησίας, μέσω τῆς πίστης, τῆς ἑνότητας τῶν δογμάτων, τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς ἱεραρχίας. Ἔτσι κατορθώνεται ἡ βελτίωση, ἡ ἀναγέννηση τῆς λογικῆς δημιουργίας. Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ διατηρήσει τὸ δεσμὸ αὐτό μὲ τὴν ἁγία ζωὴ καὶ τὴν ἀμοιβαία μὲ τοὺς ἄλλους ὑποταγή.

***

Χριστιανέ! Ὅσο ἔχεις καιρό προσπάθησε νὰ προσεγγίσεις τὸν Θεὸ καὶ τοὺς ἁγίους Του στὴ γῆ μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν εὐλάβειά σου. Μεῖνε κοντὰ στὴν Ἐκκλησία. Καλλιέργησε μέσα σου τό πνεῦμα τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, τὸ πνεῦμα τῆς μετάνοιας, τῆς ἁγιότητας, τῆς εἰρήνης, τῶν εὐλαβῶν λογισμῶν, τῆς ἀγάπης, τῆς πραότητας, τῆς ταπείνωσης, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ὑποταγῆς στό καλό καὶ τῆς σωτηρίας. Μὴν ὑψηλοφρονεῖς καὶ μὴν περιφρονεῖς τὴ μητέρα σου, τὴν Ἐκκλησία πού σέ σώζει.

Νὰ παρακολουθεῖς συχνὰ τὴ Θεία Λειτουργία, νὰ στέκεσαι μὲ ταπείνωση, ν' ἀκοῦς, νὰ προσεύχεσαι καὶ νὰ διαβάζεις ἤ νὰ ψάλλεις. Ἂν δὲν κερδίσεις ἐδῶ τὴν Ἐκκλησία, καὶ μέσα ἀπὸ ἐκείνη τὸν Θεό, θ' ἀποξενωθεῖς κι ἀπό τούς δύο. Καὶ μετὰ τὸ θάνατό σου ὁ Θεὸς δὲν θὰ σὲ δεχτεῖ κι οἱ ἅγιοί Του θὰ σ' ἀπαρνηθοῦν, ἐπειδὴ θὰ εἶσαι ξένος κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδιακὴ διάθεση ἀπ' αὐτούς. Θὰ ὁδηγηθεῖς σὲ χώρα παράξενη, στὸ σκοτεινὸ καὶ πύρινο τόπο ὅπου κατοικοῦν τὰ πονηρὰ πνεύματα κι οἱ ἀμετανόητες ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ γίνου σοφὸς καὶ συνετός, γιὰ νὰ ξεφύγεις ἀπὸ τὴν πανουργία τοῦ πονηροῦ καὶ ν' ἀνταποκριθεῖς στὴν ὑψηλή σου κλήση.

* * *

Ἀνήκεις στὴν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ στὴν κοινωνία τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι τὸ ἕνα καὶ μοναδικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Κεφαλὴ της εἶναι ὁ Θεός. Ὀφείλεις νὰ εἶσαι πιστὸ μέλος, νὰ ζεῖς μὲ ἁγιότητα, νὰ 'χεις διαρκή μετάνοια, νὰ διορθώνεις τὴ ζωή σου, τοὺς λογισμούς, τὴν καρδιά σου, τοὺς στόχους σου κι ὅλη γενικὰ τὴ συμπεριφορά σου. Εἶσαι ζωντανὸ ἤ νεκρό μέλος; Θὰ σὲ παραλάβουν οἱ ἅγιοι ὅταν ἀναχωρήσεις ἀπ' αὐτόν τόν κόσμο γιὰ τὴν αἰώνια ζωή; Μήπως σὲ ἀρνηθοῦν καὶ σὲ ἀποβάλουν σὰν σάπιο καὶ ἄχρηστο μέλος; Μήπως ἡ μοίρα σου θὰ εἶναι κοινὴ μὲ τὴ μοίρα τῶν ἀποβλήτων τοῦ Θεοῦ, μὲ τοὺς κολασμένους;

Βιάσου νὰ διορθώσεις τὰ πράγματα, νὰ βελτιώσεις ὅλη σου τὴ συμπεριφορά. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μᾶς δόθηκε ὁ χρόνος.

("Ἐκκλησία, ἡ κιβωτός τῆς σωτηρίας", Ἐκδ. Πέτρου Μπότση)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiazoni.gr*)*